

خبر

پیوند گوشت دهان به استخوان چشم «سهیلا جورکش»

ایستنا: سهیلا جورکش که به واسطه کار گذاشتن دوربین در چشمش، بخشی از بینایی خود را به دست آورده بود، به دلیل از بین رفتن گوشت اطراف این دوربین دوباره تحت جراحی قرار گرفت و پزشکان بخشی از گوشت دهانش را به استخوان اطراف دوربین پیوند زدند. این قربانی اسیدپاشی اصفهان چندی پیش از سوی وزیر بهداشت مجدداً مورد معاینه قرار گرفت و برای انجام عمل جراحی بار دیگر به اسپانیا رفت. طبق گفته پزشک، او باید زودتر از اینها به اسپانیا می‌رفت اما این اتفاق نیفتاد تا پس از معاینه او توسط وزیر بهداشت اقدامات لازم برای سفر به اسپانیا فراهم شد. بعد از حادثه اسیدپاشی اصفهان، چشم راست سهیلا به طور کامل تخلیه شد و چشم چپ او هم با کار گذاشتن دوربینی قادر به دیدن شد.

اصغر بیچاره حالش خوب نیست

سیداصغر بیچاره در شرایط جسمی وخیمی به سر می‌برد. اصغر بیچاره یکی از قدیمی‌ترین عکاسان سینما، مدیر تهیه صدها فیلم این روزها اثر ابتلا به سرطان حنجره در شرایط وخیمی در آپارتمان خود در لس آنجلس بستری است. او اولین بار از بازیگران اولین فیلم ایرانی «ختر لری» عکس گرفته و بعد به تئاتر و سینما کشیده شد. اصغر بیچاره خانه خود را در خیابان کوشک به فیلم‌های قدیمی سپرده بود و حدود ۴۰۰ فیلم در آن فیلم‌برداری شد. اصغر بیچاره در سالهای اخیر به لس آنجلس کوچ کرده و اخیراً غده‌ای در گلوش پیدا شد و او را ناگهان از پای انداخت.

«درون به بیرون» در خانه هنرمندان

سید: یکصد و هشتاد و چهارمین برنامه سینماتک خانه هنرمندان ایران در شنبه ۱۷ خرداد ماه به نمایش فیلم سینمایی انیمیشن «درون به بیرون» ساخته پیت داکتر اختصاص دارد. پس از نمایش فیلم نیز نشست نقد و بررسی با حضور محسن آرمز و کیوان کتیریان برگزار می‌شود. داستان این انیمیشن درباره دختری یازده ساله به نام رایلی آندرسون است که پس از مهاجرت خانواده آنها به سانفرانسیسکو، پنج شخصیت مغز او شامل شادی، غم، نفرت، ترس و خشم دچار هرج و مرج می‌شوند. این هرج و مرج به نوازی میان غم و شادی می‌انجامد به طوری که رایلی تا آستانه فراموش کردن شادی پیش می‌رود و تصمیم می‌گیرد به شهر خودش، مینی سوتا فرار کند. فیلم سینمایی انیمیشن «درون به بیرون» امروز ۱۷ خرداد ماه ساعت ۱۷:۳۰ در سالن استاد ناصری خانه هنرمندان ایران به نمایش درمی‌آید.

همزمان با هفته جهانی محیط زیست هنر به محیط زیست بی تفاوت نیست

■ سمیرامیس محمدی

سید: هنر با گستره بی‌نهایتی که دارد، توان پرداخت به موضوعات گوناگونی را در قالب‌های مختلف دارد. توجه به محیط زیست در آثار هنری نیز از دیرباز همواره وجود داشته و این مهم محدود به یک برهه زمانی خاص نمی‌شود. در هفته جهانی محیط زیست به گفت و گویی با چند تن از هنرمندان فعال در این زمینه پرداختیم.

پرداختن به محیط زیست در هنر عمر طولانی دارد

علی فرامزی که عمده آثارش به محیط زیست اختصاص دارد، می‌گوید هنرمندان ایرانی در طول تاریخ به مسئله محیط زیست و اکشن‌های زیادی داشته و آثاری در این زمینه خلق کرده‌اند. ۱۶ خردادماه مصادف بود با روز جهانی محیط زیست. هنرمندان ایرانی به مناسبت‌های مختلف در طول سال نمایشگاه‌هایی درباره محیط زیست برپا می‌کنند. حتی برخی هنرمندان اثری با آثاری شاخص با نگاه به محیط زیست دارند و با توجه به خطراتی که این روزها بخش مهمی از محیط زیست سرزمینمان را تهدید می‌کند این توجه

بیشتر هم شده است. دریاچه ارومیه و خشک شدن این دریاچه شاید حالا دیگر به سبب برای توجه به محیط زیست تبدیل شده باشد. علی فرامزی که چندین پیش اثرش در نمایشگاه جشنواره فیلم سبز با عنوان «نمک سود» در ابعاد ۱۲۰ در ۲۸۰ سانتی متر به موضوع این دریاچه می‌پرداخت درباره این اثر گفت: «یک تضاد در دریاچه ارومیه وجود دارد که بی‌نهایت آن را عجیب و شگفت می‌کند. دریاچه‌هایی است که باید آب در آن باشد و کویر جایی است که آب در آن پیدا نمی‌شود. تبدیل یک دریاچه به کویر امری عجیب است که رخ داده و من سعی کردم این عجیب بودن را در اثرم منعکس کنم. در این کار شما موج‌هایی می‌بینید که هم یادآور موج‌های دریاست و هم موج‌هایی که بادی در تپه‌های کویری با خود می‌آورد و در نهایت تبدیل این هر دو به دریاچه نمک. این هنرمند که معقد است اگر بپذیریم انسان بخشی از محیط زیست است کار هنر تا به حال جز پرداختن به موضوع محیط زیست نبوده است، گفت: «از مسئولان خواهش می‌کنم در امر محیط زیست به جز توجه به مسائل ظاهری محیط زیست به محیط زیست انسانی هم توجه کنند. اگر قرار

است انسان در محیط زیستش رفاه نسبی داشته باشد باید در جامعه‌ای بدون آلودگی صوتی و هوایی و بدون پرخشگری و روابط ناسالم و دروغ و ریاکاری کند.» علی فرامزی که عمده آثاری که تا کنون خلق کرده یا پیرامون جنگل‌ها و درخت‌هاست و یا کویر و بیابان، از طرحی با همکاری وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی برای برپایی نمایشگاهی از آثارش در شهرهای مختلف کشور خبر داد و گفت: «هفته گذشته از وزارت ارشاد تماس گرفتند و از آمادگی خود برای برپایی تور نمایشگاهی آثارم در برخی از مراکز استان‌ها خبر دادند. اسم این تور «ایران فقط تهران نیست» است و چون ابعاد آثار من عموماً بزرگ هستند بنا به ظرفیت مکان برپایی نمایشگاه‌ها بین ۱۰ تا ۱۵ اثرم را در هر شهر نمایش می‌دهم. البته هنوز از طرف سازمان محیط زیست که دیگر بانی این کار است تماسی با من گرفته نشده است.»

به هنر زیست محیطی توجه کنید

محمدمکتبی درباره جایگاه هنر زیست محیطی به ایستنا گفت: «این موضوع در ایران به یک جریان ضعیف و دکوراتیو تبدیل شده، این کار بی‌نیست، اما باید به شکل حرفه‌ای دنبال شود تا مردم

تأثیرگذار باشد. هر اتفاق و رویداد هنری، جایگاه خودش را دارد، هنرمند درباره این گونه آثار دغدغه بازار هنرموزهای شدن را ندارد و شاید نگاه خاصی هم نسبت به آن‌ها وجود نداشته باشد.»

جشنواره‌های محیط زیستی

توجه به هنر محیط زیستی در ایران تنها محدود به هنرهای تجسمی نشده بلکه سایر هنرها نیز نسبت به اهمیت محیط زیست واکنش‌های هنری متفاوتی نشان داده‌اند. نمونه آن برگزاری جشنواره فیلم سبز پس از قفله‌ای ۱۰ ساله در بهار امسال و همزمان با آن برگزاری تجسمی سبز و شروع فعالیت برای برپایی جشنواره موسیقی سبز در بهار سال آینده است. ساخت نخستین فیلم محیط زیستی ایران با نام «مایا» به کارگردانی هادی رحیمی خاص که هفته گذشته به حضور مسئولان سازمان محیط زیست، عوامل و بازیگران فیلم و چهره‌های هنری در سالن همایش‌های ساختمان اصلی سازمان محیط زیست کشور واقع در پارک پردیسان به نمایش گذاشته شد نیز از دیگر اقدامات هنری است که در راستای ایجاد فرهنگ حفظ محیط زیست در ایران ساخته شده است. ■

چهره

چهره ماندگار ژنتیک در گذشت

■ حمیده طاهری

پروفسور محمدعلی مولوی، آقای ژنتیک ایران، چهره ماندگار سال ۸۹ اولین فردی که علم ژنتیک را به ایران آورد در سن ۹۵ سالگی در بخش ICU بیمارستان امام رضا (ع) دارفانی را وداع گفت. دکتر محمدعلی مولوی در سال ۱۳۰۰ شمسی در شهر تبریز متولد شد و چهار سال ابتدایی را در شهر تبریز گذراند و لی‌بقیه دوران دبستان، دبیرستان و دانشگاه را در تهران ادامه داد. مرحوم دکتر مولوی بعد از گذراندن دوره عمومی در دانشکده پزشکی برای مدت چهار سال عازم پاریس شد و به عنوان آسیب‌شناس خارجی این مدت را در بیمارستان کودکان پاریس در بخش پروفیسور لای، استاد کودکان و ژنتیک گذراند. وی در سال ۱۳۳۲ پس از بازگشت به تهران وارد کادر هیئت علمی دانشگاه تهران شد و دروس پزشکی را آغاز کرد. ایشان در سال ۱۹۶۲ از سوی سازمان جهانی بهداشت برای تکمیل

بازتاب

«محمدعلی کلی» در پرده فقره‌ای

سید: قهرمان افسانه‌ای بوکس سنگین‌وزن جهان در پنج دهه گذشته کانون توجه بسیاری از فیلم‌های سینمایی جهان بوده است. «کامیوس کلی» که پس از مسلمان شدن نام محمدعلی را برای خود برگزید، سرانجام پس از سال‌ها مبارزه با بیماری پارکینسون در سن ۷۴ سالگی در بیمارستانی در آمریکا درگذشت. او یکی از محبوب‌ترین و شناخته‌شده‌ترین چهره‌های ورزشی در جهان بود که در داخل و خارج از رینگ طرفداران زیادی داشت، پس مطمئناً مورد توجه ویژه صنعت سینما قرار گرفت و در چندین فیلم به زوایای گوناگون زندگی او پرداخته شد.

«علی مبارز»

اولین فیلم درباره این ستاره ورزشی در سال ۱۹۷۱ با عنوان «علی مبارز» به کارگردانی مشترک «ریک باکستر» و «ویلیام براوس» ساخته شد که ماجرای آن حول محور اولین تقابل او با «جو فریزر»، مهم‌ترین رقیب و جنجال‌های خارج از رینگ بود. در این فیلم «محمد علی کلی» و «جو فریزر» در نقش‌های خودشان بازی

دوران ژنتیک به دانمارک سفر کرد و در سال ۱۹۶۴ نیز از طرف WHO برای گذراندن دوره یک‌ماهه عازم آمریکا شد که پس از آن از طرف سازمان جهانی بهداشت به عنوان کارشناس ژنتیک شناخته شد. دکتر مولوی نخستین کسی بود که علم ژنتیک انسانی را در سال ۱۹۳۲ به ایران آورد و آن را به صورت رایگان به مدت ۳۰ سال در دانشکده پزشکی تدریس کرد. وی همچنین سه مرکز ژنتیک بیمارستان اکبر آبادی، دانشکده توان بخشی و بهزیستی را در ایران راه‌اندازی کرد. ایشان راهنمایی رساله‌های متعددی را در مورد بیماری‌هایی ارثی کودکان و عفونی به عهده داشت به طوری که دانشجویانش او را آقای ژنتیک می‌نامیدند. اصول بیماری‌های ارثی انسان در دو جلد، امراض کروموزومی و متابولیک یک جلد، دیابت و راهنمای بیماران دیابتی یک جلد، ژنتیک عمومی در دو جلد، بهبود نسل بشر در یک جلد، بیماری‌های عفونی در دو جلد، مسائل گوناگون پزشکی در هفت جلد، رساله به زبان فرانسه راجع به کمبود ویتامین A در ایران، سؤال‌های انترن‌های بیمارستان‌های تهران با یاری دکتر مژدهی در سه جلد، سؤال و جواب در طب داخلی یک جلد، نگارش بخش عفونی طب داخلی دکتر ارویادی و همکاران دانشگاهی کردند.

«بزرگترین»

«بزرگترین» دومین فیلم با حضور «کلی» در نقش خودش در سال ۱۹۷۷ به کارگردانی «تام گریس» رقم خورد که درباره زندگی او پس از المپیک سال ۱۹۶۰ تا کسب مجدد قهرمانی سنگین وزن جهان و بازپس گرفتن قهرمانی از «جو فورمن» بود.

«وقتی ما پادشاه بودیم»

مستند «وقتی ما پادشاه بودیم» در سال ۱۹۹۶ به کارگردانی «لئون گست» ساخته شد که به مسابقه مشت‌زنی دسته سنگین وزن جهان بین «محمدعلی کلی» و «جورج فورمن» می‌پرداخت.

«علی»

فیلم «علی» محصول سال ۲۰۰۱ ساخته «مایکل مان» یکی از منحصربه‌فردترین فیلم‌ها درباره «محمدعلی کلی» است، چرا که برخلاف اغلب آنها در قالب مستند ساخته نشده است. این فیلم به روایت زندگی این بوکسور در خلال سال‌های ۱۹۶۴ تا ۱۹۷۴ میلادی می‌پردازد و در آن «ویل اسمیت» بازیگر معروف آمریکایی در نقش محمدعلی به ایفای نقش پرداخته است و برای این نقش نامزد اسکار بهترین بازیگر مرد سال ۲۰۰۱ شد.

«رو در روی علی»

در مستند «رو در روی علی» که در سال ۲۰۰۹ به توسط «پیت مک

تصویر روز

در پایان جلسه ستاد کشوری کنترل دخانیات، حسن هاشمی وزیر بهداشت هم به کمپین قلیان‌ها را گلدان کنیم پیوست.

پایگاه اطلاع رسانی دولت

حبیب... قلیش‌لی، مدیرمسئول روزنامه «اقتصاد پویا»، صبح روز شنبه (۱۵ خرداد ماه) پس از گذران یک دوره بیماری، دارفانی را وداع گفت.

تابناک

امداد رسانی به دو آسیب دیده سقوط بالگرد آموزشی توسط تکنیسین‌های منطقه اردستان ظرف چند ساعت انجام شد.

کانال رسمی یک یک پنج

کشف یک میلیون عدد قرص ترامادول در گمرک فرودگاه امام (ره).

نسیم

محمود شالچی طوسی از معاونان وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی در دوران اصلاحات، بر اثر سکنه صبح دبروز درگذشت. او پیش از این دچار فشار خون و بیماری قند بود.

ایستا

در یک اتفاق نادر ۲۷۶ عدد سنگ در اندازه‌های مختلف از مثنایه پیرمرد ۷۶ ساله در بیمارستان شریعتی مشهد خارج شد.

ایسکانیوز